

[Ingerlise Koefoed]

Jeg har ikke sagt, at finansministeren og økonomiministeren ikke hele tiden har forudsagt, at der ville komme en voksende arbejdsløshed. Det, vi har klaget over, er, at vi ikke i løbet af den tid, vi har behandlet finanslovsforslaget, har kunnet få nogle mere nøjagtige vurderinger af, hvad regeringens politik betyder for beskæftigelsen. Alle har hele tiden været klar over, at der ville komme mere arbejdsløshed, og jeg spørger så regeringen: hvor længe vil man læne sig tilbage i regeringsstolene og sige: ja, det er der desværre ikke noget at gøre ved, for først skal vi have ordnet alt det andet, og på et eller andet tidspunkt kommer beskæftigelsen vel så.

Sådan som jeg ser det for øjeblikket, er der altså en voksende arbejdsløshed. Det vil sige, at statens udgifter til dagpenge og bistandshjælp vokser. Der er en indkomspolitik. Det vil sige, at lønningerne falder, og dermed falder købekraften, dermed falder, så vidt jeg kan se, folks muligheder for at købe den indenlandske produktion og det, som vi importerer. Dermed går nogle virksomheder sandsynligvis ned, og dermed stiger arbejdsløsheden.

Hvor længe skal det her vare? Hvor meget skal arbejdsløsheden stige, før man får den vending, der betyder, at der nu er kommet noget mere arbejde i gang? Hvordan vover man at aflyse en del af jobskabelsordningen? Hvorfor ser man meget strengt på ungdomsgarantiordningen? Hvorfor vil man opgive at give penge til beskæftigelse? Jeg ved godt, at alle de ting er lapperier, det har vi altid syntes, men det er nødvendige lapperier for alle de unge mennesker, der kan nå at blive gråhårede, før der sker den ændring, der gør, at der bliver en arbejdsplads til alle. Jeg forstår ikke, at man vover det her, og jeg forstår ikke, at man i hvert fald ikke kan sige til os her: ja men om 1 år, om 2 år, om 3 år vender det, men det forudsætter, at dagpengene falder endnu mere, at lønningerne falder endnu mere – hvis det er de forudsætninger, man har.

Jeg beder meget om, at man ikke bliver ved med at henholde sig til et eller andet under, en tro, der siger, at bare vi strammer og strammer og strammer og strammer, så kommer der en skønne dag også nok noget arbejde i gang. Jeg beder også om, at man en gang imellem prøver at betragte nogle af de

beskæftigelsesforslag, som vi andre kommer med, prøver en gang imellem at vurdere, om det f.eks. ikke ville være en god idé at holde 40.000 mennesker i arbejde om året med udvikling af alternativ energi og med andre energiarbejder. Det ville medføre et fald i dagpengeunderstøttelsen, det ville medføre, at de produktioner, der leverer materiale til de forskellige former for alternativ energi, til isoleringsarbejder osv., kan holdes i gang. Det ville i det lange løb betyde en valutabesparelse, og det har vel også betydning for betalingsbalanceunderskuddet. Dette for at nævne bare ét af forslagene om beskæftelsesarbejder fra vores side; jeg skal vende tilbage til det i morgen.

Hr. Camre vil jeg gerne takke, fordi man har set vores ændringsforslag om færgebygning, og fordi man har overvejet, hvad man kunne gøre ved det forslag. Men jeg vil da også gerne sige til hr. Camre, at vi jo faktisk er til stede, vi sidder jo næsten ved siden af hinanden i finansudvalget, og det havde ikke været så vanskeligt at sige til os: vi vil egentlig gerne være med på jeres forslag, men der er nogle tekniske fiduser, der gør, at vi ikke kan være med til det lige i den form. Kan vi ikke finde ud af, hvordan vi sammen kan stille det ændringsforslag, som begge partier jo har stillet, fordi man ønsker en øget beskæftigelse, og fordi man mener, at der virkelig er behov for de to nye færger på Århus-Kalundborg-ruten?

Glensgård (FP):

Det skal blive en meget kort bemærkning i anden omgang.

Først vil jeg godt sige til finansministeren, at jeg var lidt skuffet over hans manglende udtalelser om vore enkelte ændringsforslag. Hvis det kan tolkes, som om regeringen vil overveje at gå ind på nogle af de tanker i det arbejde, der skal til at foregå for 1984, så skal jeg ikke gå nærmere ind på det. Vi kommer jo nok til at debattere det mere i morgen, hvor vi skal behandle det generelle og have en større debat.

Årsagen til, at jeg beder om ordet i anden omgang, er, at jeg gerne vil have undervisningsministeren til at bekræfte, at vi får en besparelse på de midler, der er sat af på finansloven for 1983. Jeg står her med Jyske Tidende fra den 8. december 1982, hvori der